

РЕШЕНИЕ

№ 6655

гр. София, 14.11.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 12.10.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6760** по описа за **2018** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба Ц. П. Г. от [населено място], [улица], срещу решение, постановено по наказателно от административен характер дело № 10342/2017 г. на Софийски Районен Съд /СРС/ – Наказателно отделение, 97 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 23-000893/16.05.2017 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, към ГД „Инспектиране на труда” като е намалена наложената му на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 61, ал.1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, глоба от 3 000 /три хиляди/ лв. на 1 500 лв.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Според касатора в конкретния случай АУАН не отговарял на изискванията на разпоредбата на чл.42, т.3. и т.4 от ЗАНН тъй като описанието на приетите за реализирани нарушения и обстоятелствата, при които те били извършени не били формулирани изчерпателно и ясно. Сочените пороци били пренесени и в издаденото НП. Поддържа, че не били установено по категоричен начин извършване на нарушението, тъй като лицето С. Г. Т. не било назначено на работа, а само помагало при почистване на обекта. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който да отмени

наказателното постановление, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”.

Ответникът Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище С. оспора касационната жалба чрез юрк. В.. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Излага съображения по същество на спора, като счита оспореното решение за валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и при липса на процесуални нарушения.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че във връзка с депозиран сигнал от ТД на НАП с вх. № 17095360 от 06.04.2017 г. и приложени документи, в това число декларация от С. Т. с данни за нарушаване на трудовото законодателство, е извършена проверка на място, на 11.04.2017 г. в обект на контрол: Кафе-аперитив „Каре”, находящ се в Нови Искър, [улица], стопанисван от Ц. Г.. Проверката продължила по документи на 26.04.2017 г., когато е установено, че същият, в качеството му на работодател съгласно § 1, т. 1 от ДР на КТ, не е уредил отношенията при предоставянето на работна сила на като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор с лицето С. Г. Т., която е заварена да престира труд на 23.03.2017 г. от контролните органи на ТД на НАП в същия обект, като същата писмено е декларирала, че работи на длъжност „барман” от два дни, с работно време от 07:00 до 15:00ч.

За констатираното нарушение на чл.61, ал.1 от КТ във вр. с чл.1, ал.2 КТ, е съставен акт за установяване на административно нарушения /АУАН/ № 23-000893/26.04.2017г.

Въз основа на съставения АУАН, директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ е издал обжалваното пред СРС наказателно постановление /НП/ № 23-000893/16.05.2017г., с което на касационния жалбоподател е наложена глоба в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 61, ал.1 от КТ във вр. с чл.1, ал.2 от КТ на основание чл.416, ал.5 от КТ във вр. с чл.414, ал.3 от КТ.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил извод, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление били съобразени изискванията на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В достатъчна степен било описано нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно вмененото му нарушение и съответно да организира защитата си.

Въз основа на събраните доказателства по делото, СРС счел за категорично установено, че работодателят е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 61, ал.1 от КТ, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ: трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа, и че отношенията при предоставянето на работна сила следвало да се уредят като трудови

правоотношения. Съдът е намерил, че сключеният граждански договор от 23.03.2017 г. прикрива трудово правоотношение. За да намали размера на наложената глоба в минималния законов такъв, СРС се е позовал на целите по чл.12 ЗАНН.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на процесуален представител на касатора на 22.05.2018 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС с вх. № 1042251/11.06.2018г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени относими нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

На основание чл. 220 АПК касационната инстанция възприема правилно установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира със събраните по делото доказателства:

В Д. е получен сигнал вх.№ 17095360 от 06.04.2017 г. от ТД на НАП С. за нарушение на трудовото законодателство с приложена декларация от 23.03.2017 г. на С. Г. Т.. Посочено е в сигнала, че на 23.03.2017 г. органи по приходите в ТД на НАП С. извършили проверка на кафе-аперитив „Каре“, стопанисван от [фирма], при която е установена С. Г. Т. да осъществява трудова дейност без сключен трудов договор. Липсват данни в сигнала на НАП при проверката на 23.03.2017 г. обектът да е осъществявал търговска дейност.

Проверяващите от Д. С. извършили проверка на място в обекта на 11.04.2017 г. и по документи на 26.04.2017 г. Разпитан като свидетел актосъставителят Б. А. Б. установява, че към 11.04.2017 г. не е заварил С. Т. да работи в обекта.

От своя страна С. Т. установява, че попълненото в декларацията от 23.03.2017 г. не отговаря на истината, а данните са й продиктувани от проверяващите. Всъщност наказаното лице я извикало да му помогне в почистване на заведението с уговорка, че ще я наеме на работа. За договореното почистване бил сключен граждански договор от 23.03.2017 г., за което Т. получила съответното възнаграждение.

Разпоредбата на чл.1, ал.2 КТ съдържа императивно правило отношенията при предоставянето на работна сила да се уреждат само като трудови правоотношения. По силата на чл.61, ал.1 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва в писмена форма и има задължителното съдържание по чл.66, ал.1 КТ.

Решаващият съд е направил необосновано преценка на доказателствата по делото. На 23.03.2017 г. С. Т. е заварена в обект кафе-аперитив „Каре“, в Нови Искър, [улица], стопанисван от Ц. Г.. В сигнала на НАП е посочено, че лицето осъществява трудова

дейност въз основа на попълнена от него декларация, но в самия сигнал липсват данни за осъществявана от търговския обект дейност. Следва да се отбележи, че декларацията е изготвена на бланка, която съдържа елементите на трудовото правоотношение по чл.66, ал.1 КТ, с което при попълването ѝ лицата са насочени да посочат основни данни, характерни за трудово правоотношение като предприятие, обект, длъжност, работно време, йерархическа зависимост, трудово възнаграждение. Безспорно тази декларация съставлява основно доказателство при преценка характера на правоотношението, но не и единствено такова. Неслучайно проверяващите от Д. С. са извършили допълнителна проверка на място на 11.04.2017 г. и по документи на 27.04.2017 г. В конкретния случай, при тях от лицето Ц. П. Г. са изискани документи във връзка с трудовото законодателство: трудови досиета на работниците, ведомости за заплати, графици за работа, Правилник за вътрешния трудов ред, Вътрешни правила за формиране на работната заплата, дневник на издадените трудови книжки, договор със С., протоколи за измерване факторите на работната среда и ел.измервания, оценка на рисковете за безопасност и здравето на работещите, измервания на импеданса на защитен контур „фаза-защитен проводник“, измерване от акредитирана лаборатория на фактора „осветеност“ и „микроклимат“, начален инструктаж по безопасност и здраве на работниците. Не са изискани никакви доказателства във връзка с правоотношението на С. Т.. Още повече, че актосъставителят Б. не отрича, че не е заварил лицето повреме на проверката си на 11.04.2017 г. Това обстоятелство сериозно разколебава възможността за наличие на трудово правоотношение между страните със съществените елементи за него по чл.66, ал.1 КТ, а именно тези обстоятелства проверяващите от Д. С. е следвало да проверят.

В декларацията Т. посочила, че работи от 2 дни без да е получила трудово възнаграждение, нито е посочила размер на договорено такова. Това обстоятелство сериозно разколебава вероятността между страните да съществува трудово правоотношение, доколкото негов съществен елемент е именно трудовото възнаграждение. Приложената декларация от 23.03.2017 г. съдържа доста непопълнени полета, поради което, и за да формира категоричен извод за наличие на трудово правоотношение, проверяващият орган следва да прояви по-голяма активност като събере категорични доказателства за това – основно чрез разпит или писмена декларация на лицето С. Т.. Полученият сигнал от НАП не е достатъчен да обоснове нарушение на трудовото законодателство. Проверяващият орган сам трябва да извърши проверка и собствена преценка на установените при нея факти и обстоятелства, които да бъдат подведени под съответните намерени за нарушени норми на чл.1, ал.2 и чл.61, ал.1 КТ. За административнонаказващият орган (АНО) също съществува задължение по чл.52, ал.4 ЗАНН за разследване на спорните обстоятелства, каквото в случая не е осъществено.

Обяснението на собственика Ц. Г. от 26.04.2017 г. е, че фирмата била на майка му, която починала през 2014 г. Оттогава до м.март 2017 г. не е работил като наследник на търговската дейност. Решил да възстанови работа, поради което заведението имало нужда от почистване. Затова извикал С. Т., която му помогнала в почистването. Същите обстоятелства лицето поддържа и във възражението от 28.04.2017 г. по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН срещу съставения му АУАН. Уговорката със С. била след почистването и когато Г. си отвори нова фирма, тя да бъде назначена на работа като барман. Към възражението е приложен договор за изработка от 23.03.2017 г. с

предмет пролетно почистване на стъкла, терасата и района около кафута срещу възнаграждение от 40 лв.

Разпитана като свидетел С. Т. потвърждава тези житейски логични обстоятелства: жалбоподателят я повикал да почисти с уговорка, след това да я назначи на работа. За почистването подписала граждански договор от 23.03.2017 г. и получила съответното възнаграждение. По отношение на декларацията посочва, че проверяващите ѝ казали, как да я попълни.

По силата на чл.14, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН съдът взема решенията си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. В конкретния случай, съвкупната преценка на всички факти и обстоятелства по делото не навеждат на извод, че на 23.03.2017 г. за Ц. П. Г. е съществувало задължение по чл.1, ал.2 и чл.61, ал.1 КТ да уреди правоотношенията си със С. Г. Т. като трудови такива. В декларацията си от 23.03.2017 г. С. Т. не е посочила основни елементи на трудовото правоотношение (напр.възнаграждение), за да се направи категоричен извод, че същата е полагала труд в обект кафе-аперитив „Каре”, в Нови Искър, [улица]. Разпитана като свидетел пред съда същата посочва, че е помагали при почистване на заведението, което е житейски логично и съответства и на писмените доказателства по делото – граждански договор от 23.03.2017 г. Актосъставителят Б. при проверката си на 11.04.2017 г. не е заварил Т. да полага труд, нито е проявил активност да събере доказателства относно реалния характер на правоотношенията. Проверяващите от НАП не са направили констатация, че на 23.03.2017 г. обектът осъществява търговска дейност.

По изложените съображения и като е потвърдил извода за наличие на нарушение на чл.1, ал.2, вр. чл.61, ал.1 КТ, районният съд е постановил обжалваното решение при неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 КТ. Налице е основание по чл.221, ал.2 АПК за отмяна на обжалваното решение на СРС и за постановяване на друго по същество на спора съгласно чл.222, ал.1 АПК за отмяна на НП.

Воден от горното и на основание и на основание чл. 221 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, XVIII касационен състав при АССГ,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение без дата на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-и състав по нахд № 10342/2017 г. и вместо него:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-000893/16.05.2017 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, към ГД „Инспектиране на труда”, с което на Ц. П. Г. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда за нарушение на чл. 61, ал.1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, е наложена глоба в размер на 3 000 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.